

LA TENDA és el nostre servei

d'UNIFORMES I PUBLICACIONS

D.D.E. - LA TENDA - Lauria, 7, 4ª planta

Vespres de 7 a 9

Dissabtes de 5 a 9

Trameses contra reemborsament. Despeses a càrrec de LA TENDA

Tenim a la venda:

MOTXILLES

ANORAKS

SACS DE DORMIR

RECORDEU DE RECOMANAR ELS NIKIS:

Color blau per a llobatós de 49.- a 51.- ptes.
" blanc per a minyó i rover de 50.- a 60.- "

Hi ha botigues que venen un uniforme de llobatós que no és el reglamentari.
Exigiu l'etiqueta SCOUT. És la nostra marca registrada.

MOVIMENT SCOUT CATÒLIC-MINYONS ESCOLTES

DELEGACIONS DIOCESANAS DE BARCELONA-GIRONA-VIC

Circular del mes de febrer de 1966

SOL EN ELS ANDES

Un matí, en els Andes-Sud-Americans, vaig sortir tot sol abans de l'abada, per pujar un cim. La llúïdor freda que precedeix l'aurora no penetrava encara la profunditat de les gorges d'on jo sortia, i a l'entorn meu els elevats cimals es perfilaven contra el cel, però la fosca no em permetia d'apreciar ni l'alçada ni la distància.

Mentre pujava, seguint la senderola que s'obria davant meu, la llum de la matinada s'accentuava cada cop més i veia clarament els penyassegats i les masses de roques que m'envoltaven. L'aire era fred, clar, calma, i el gran silenci extès a l'entorn meu, semblava pesar-me al damunt. Ni el murmurí d'un torrent, ni el rellisc d'un ocell, ni el frec del vent. Una calma profunda en tota la naturalesa. Però no era la calma de la mort. Hauríeu dit que totes les coses -muntanyes i valls, pics i roques- esperaven amb atenció que s'alçés el dia.

Trencar el silenci, ni que fos pel soroll dels meus passos, em semblava una mena de sacrilegi.

Ai meu voltant les rampes de la muntanya eren absolutament nues i estèrils. Davant meu, alçant una mica els ulls, veia l'horitzó vers el qual grimpava i que es feia enrera constantment a mesura que jo avançava. Mirant al darrera, una línia d'horitzó tota igual, però més baixa, que es confonia amb la llúïdor lívida de la que jo sortia. Un escriptor, explicant la mateixa ascensió, ha comparat el caminant amb una formiga que pugés per un cup, i és exactament l'efecte que jo em feia.

Pujava cada cop més, respirava cada cop menys; la sensació de ser tan

"EN SANTI"

Aquesta tarda he conegut en Santi: setze anys. En fa un que va deixar la secció: el segon diumenge de fer una empresa dura ho va deixar córrer tot perquè, deia, ell ja treballava tota la setmana i els diumenges són per a descansar.

Un any després, asseguts tots dos en un banc de pedra del carrer Callao, m'ha posat al davant tots els seus vells i bells -alguns- records: aquell dia del seu primer camp que va caure al riu amb tots els cançoners del mossèn, i aquell altre en que va tirar una serp a una bassa on es banyaven unes noies (de poc no li fan un consell d'honor), mil discussions amb el cap de patrulla, uy! i la pallissa que varen donar-li quan va passar a l'a...

El Santi té una memòria especialment bona per a les barbaritats. La seva cara, un rictus mongòlic, i les grosses mans acompanyen l'èticament, com integrant-se en el passat, totes les seves explicacions. El Santi sap que no val molt, però el que ha fet sí que val i així ho diu.

I ara què fas?. Aquesta pregunta ha trencat la seva presència i l'ha retret; el Santi m'ha semblat cansat mentre es gratava la closca abans de respondre mil coses disperses; després ha fet un esforç per a perfilar-se:

Quan va deixar la secció, varen fer una patrulla lliure amb els nois del carrer, però no va durar gaire perquè els pares no vollen deixar-los sortir sense assegurança i els altres es varen desdir.

El carrer va restar mort una temporada fins que a l'estiu va renéixer amb un equip de futbol; l'equip no va durar gaire perquè la gran quantitat de gols en contra el va desintegrar.

Més tard, varen brillar amb llum pròpia les noies. Es varen produir diverses baralles per a delimitar les possessions de cada noi, i desgraciadament, el

Santi va perdre en elles un amic: el va pegar massa fort i no s'han tornat a parlar.

Les relacions s'han anat normalitzant i ara les festes s'escolen en sorridis folklòrics-familiars a la "muntanya". Quan el Santi diu "muntanya" es refereix a tots els llocs on porta el tren i hi ha pins.

Últimament han fet algunes festes amb les xavales, però, abans de voler dir-me'n res, m'ha demanat que tanqués el magnetofon: serem discrets i així carem la cinta de la màquina...

Del treball, no me n'ha dit res: no li importa aguantar-lo com a un mal o una vergonyosa opressió necessària (més o menys com els nosres besavis consideraven certs aspectes de la vida familiar), però no vol parlar-ne.

A la sortida del taller, es troben tota la colla a la placeta del Sol i donen voltes amb bicicleta xiulant a totes les gitanetes que passen -perquè diu el Santi "están como quieren"-, canten, van a jugar al "millón" -aquí en Santi no se juga, ell guipa, els altres que gastin les "peles"-, va a prendre una cervesa, etc...; tot això succeeix fins que arriba l'hora sagrada en què el par es presenta a casa -a veure la "tele"-; aleshores cal ser-hi per tal d'estalviar-se la bronca de sempre.

El Santi no concep altra cosa a fer i no imagina res que pugui canviar el seu ritme tan senzill. De totes formes, sabrà adaptar-se al que sigui; e ho intueix i es repenja en la seva inestabilitat per a tapar la inseguretat: el Santi sap fer de tot.

De cop i volta, la conversa ha pres un altre tomb: dígues-me, Santi, n'has tret alguna cosa de l'escotisme?

Es clar que n'ha tret de coses, i de moltes bones en la seva opinió; posat a fer-m'ho comprendre ho ha resumit així:

- ha après a ser un home: això vol dir, més o menys, saber ajudar els altres quan convé.
- ha après a saber anar per la muntanya, que vol dir "quan veus un arbre, no anar i, klok!, trencar-lo"
- finalment, ha après a tenir un bon esperit: això no sabem què era i ens ha costat més d'entendre; per fi hem quedat en que "el Santi" és un home que té un bon esperit perquè "és un "tio" que té una llei i la defensa".

Penso que el cap del Santi no va perdre del tot el seu temps: el Santi és com "el Santo", té una llei i "la vol defensar" (el Santi és modest)

Joaquim McFranck